Pantáta Bezoušek.

O jeho radostech i starostech vypravuje:

KAREL V. RAIS.

"Děkujem pěkně, dej Pánbůh dobré odpoledne!" zvučně odpověděl pantáta a vážně se kolébaje vycházel za dětmi.

Vyšed na ulici podíval se po nebi. Bylo modré, ale plovaly pod ním bílé kusy oblak. Země dosud byla stuhlá a ležel na ní lehký poprášek, vzduch zdravě štípal.

"Mrzne," prohodil pantáta.

"Ale je příjemně," usmála se paní.

Šli k Jindřišskému chrámu.

"No, dedo, tady máš tostejíčet," ukazovala mu Fíninka, když docházeli.

V chrámě bylo prázdno, jen asi tři stařeny porůznu klečely v laviciích, a před Marianským oltářem modlila se černá paní. Pantáta se rychle rozhlednul, klekl na obě kolena, křižoval se a bil v prsa; potom sepjav ruce tiše se modlil.

Micinka také sepjala ručky, nedívala se však na oltář, ale na dědečkovy rty; Fína, ručku majíc v bílých vlněných rukavičkách, vrtala křížek za křížkem.

Když dědeček povstal, znova rozhlížel se od oltáře k oltáři a zašeptal: "Tak zas půjdeme!" Při východu namočil ruku v kropence, postříkal si tvář a znamenal se křížem; nebylo pomoci, Fána musela Fíninku zdvihnout, by si taky omočila prsty.

"Sem budete, tatínku, mít nejblíž, ale podíváme se ještě jinam," pravila paní.

"Tak tak. Márinko, buďte tak dobrá."

"A jak se vám tu líbilo?"

"No, hezký chrám Páně, ale trochu tmavý, z knížek by se mi špatně modlilo. A všecko je tu nějak obstarožní — to náš domácí kostelíček ho předělá. Snad se naň, Márinko, ještě pamatujete — malby krásné, oltáře samá kytka a zlata dost. Náš pan farář si ho drží v náramném pořádku. No, je malý proti zdejšímu, ale svíček na oltáři je taky hodně a na každé pentle, věneček neb růže krásná," kázavě vypravoval a očka mu jen svítila.

Děti cupaly napřed, ale každou chvilku dědouškovi ukazovaly do krámů. Pantáta jen mžoural z prava v levo, přikyvoval, pousmál se a řekl leda: "Aha," ale paní doktorové vypravoval dále:

"To tamhle u nás na Pace je klášter — no, přál bych vám, abyste se jednou do něho podívala. Krása! A těch schodů, než se k němu dojde — na každém zpěvák přeříká otčenáš a poutníci šoupají se vzhůru po kolenách. A toho zpěvu, česky, německy — chodí tam taky ti horáci z německých vesnic, ale jest je hrůza poslouchat, tuze to bečí."

Při té volné řeči prohlížel si domy a po chvilce povídal: "Zatrachtile je ta Praha učouzená."

"Dědoušku, tamhle je museum," sotva vyšli na Václavské náměstí, ukazovala Micí.

"Mhm — něco jsem o něm, trvám, už slyšel. No, to je barák, s té výšky musí být pěkně vidět!" švitořil.

"A tohle všecko je Václavské náměstí," Micí pokračovala ve vysvětlivkách.

"Inu, inu, je to dálka, člověk vidí, že je v Praze. — Ty haluzny kolem! Toť jsou lidé zrovna u nebe, já bych tomu nezvykl. Naše chalupy jsou budky proti tomu, ale pěkné krásné se v nich zůstává."

Paní se zasmála a děti po ní; měly radost, že se dědouš diví.

"Na, řekněte, že ne; nebe je pěkné, na střechách a tuhle na stěnách vidíte, že slunce svítí, ale hledejme ho tamhle někde za těmi lumenicemi."

Tu mezi jinými lidmi šel vysoký kněz.

"Pánbůh rač dobré odpoledne!" pozdravil pantáta a vzav klobouček nad ušima, hezky hluboce smekl.

Kněz malička pohnul kloboukem a volně, vzpřímen šel dál.

"To je nějaký velký, ne?" nahnuv se k paní šeptal, "ale jak vidím, nikdo si ho ani nevšimne."

"Mámi, pojďme tamhle," žádala Micí, ukazujíc k protějšímu chodníku.

"I to jedno, kudy jdeme," usmál se dědeček, a zabočili v levo; ale když přišli do středu náměstí, a z obou stran zněl koňský dupot, zvonce tramwayových koní, hukot kočárů, pantáta starostlivě, všecek poplašen se ohlížel, na kolik kroků přede všemi utíkal, pořád pozoruje, dobře-li se vyhýbá. Když zase všichni šťastně byli na chodníku, odplivnul si a povídal prudce: "Pfujectcakra, to se člověk namotá! Říkejte si, co chcete, tohle by pro mne nebylo, zajeli by mne hned!"

"To, starý pane, jenom než si člověk zvykne," dobrácky pověděla Fána.

"Je to platno, když jezdí jako všichni čerti. Buďte tak dobrá, Františko, a dávejte vždycky pozor na ty děti, aby se jim nic nestalo — a jen je, Márinko, nepouštějte samotny ven! Pane, tady by naši klazaní nemohli být, co by si chuďasové počali, tady by byla špatná litanice, ani pohrát by si nemohli!"

"Teď se stavíme u františkánů, aby dědoušek viděl ještě jiný kostel," a paní doktorová ukázala k průchodu.

Když se v památném chrámě Matky Boží Sněžné pomodlili, paní dědečkovi šeptala: "To je nejvyšší pražský chrám — klenba vzácná —"

Pantáta jen přikývnul, ale na náměstí se ještě jednou ohlížel. "Divný chrám, jako hrad, ani pořádné věže nemá — ale nevím, není-li packý vyšší! Toho světla tam taky není nazbyt!"

Krámy, jež na Ferdinandově třídě budily dětský obdiv, pantátu kale nezajímaly.

Když Micí ukazovala a vysvětlovala, říkal: "Krásné, krásné — ale milá holka, pro mne to už není, co pak já takovým věcem rozumím, a konečně jsem na takové trety starý. Co je pravda, všeho, všeho tady mají a umějí lákat — ale bude ono to mastné!"

Jedině u kožešníka zastavil se s větším zájmem; vyhlížel čepičku, jež by se hodila Vášovi. "Věřte mi," vykládal paní doktorové, "mají toho tu na kopy, ale když se v neděli u nás vyloží peckovský Chmelík, může si člověk spíše vybrat; takovou, jakou bych chtěl, ani tady nevidím!"

"Jen buďte bez starosti, všecko se najde, takové mají zas jinde," těšila jej paní.

Při další cestě bylo pantátovi nevolno; ulicí pořád to hrčelo a na chodníku přes tu chvíli do někoho vrazil.

"To je lidstva, kde se toho jen nabere; divím se, že je tak těší tady jen tak brousiti; že by žádný neměl co dělat, skoro bych ani nevěřil!" bručel.

"Že je pěkně, každý se rád projde," vysvětlovala paní.

Vojanští páni nejvíce ho zajímali a za každým se pořádně podíval.

"To bude taky něco vysokého, ne?" ptával se, nebo prohodil: "Pane, ten si může vyšlapovat, to jsou porty!"

Ale v duchu bylo mu úzko, vzdychal, že je tu jako prodán.

"Bože, když si člověk u nás vyjde, to se jinač proběhne," povídal a byl by nejraději utekl; takhle kdyby se mohl vznésti do povětří a všecky ty tmavé stěny přeletět a pustit se daleko a daleko!

"Národní divadlo — koukej, dědoušku!" zajásala Micinka a v očích měla očekávání, jak se dědoušek bude divit.

"Nájodný dývadjo!" a Fíninka zahleděla se na zlatý hřeben, nad nímž čepýřil se bílý, lesklý mráček.

"Tak, to je to divadlo — inu, sakulentský baráček!" dívaje se vzhůru, pokyvoval. "Ale stálo peněz! Povídal mi někdo kolik, ale už se mi to vytrousilo. Taky u nás chodívali sbírat a dal jsem vždycky nějaký ten šestáček, už k vůli Józovi, protože když študoval, tolik o tom vypravoval."

"Ale uvnitř — tam je krása, dědečku!" nadšeně vyprávěla Micí. "Kdybys viděl ty baletky!"

"Naše Micinka stále říká, že by nejraději byla baletkou," smála se paní.

"To tak, co by ti to napadlo!" huboval, až zčervenal, ačkoliv nevěděl, co jsou baletky.

"Také se sem podíváme," na odchodu slibovala paní.

"Vltava, dědečku!" nade břehem volala Micí. "Tamhle jsem se v létě s maminkou koupávala!" a ukazovala k plovárně.

Pantáta, jako když ho bodne, div si neposkočil.

"Lidičky, lidičky, máte-li pak rozum — do takové vody!" a všecky vrásky se mu v tváři rozvlnily.

"I nic se nebojte, tatínku, na plovárně nic se nestane — musí se učit plovat!" vysvětlovala paní.

"I dejte pokoj, to jsou všecko takové zbytečnosti a zrovna se mi to zdá troufalost proti Bohu; co pak bude vojákem? Jen si hrajte s vodou, to dopadnete!"

"Ach, já se zas těším!" toužilo děvče, ale dědeček nepokojně přešlapoval a jen jen utíkat.

"A nyní se podívejte, tatínku, na to nejkrásnější, co v Praze máme; na Malou Stranu, na Hradčany, Petřín, Strahov, Belveder!" ukazovala paní, a čisté, velké oči jí zářily.

Celý obraz, s temným svatým Vítem uprostřed, klidně zdvíhal se až po samou pomněnkovou modř nebeskou, a na bělejším pozadí byly všecky záhyby věží, hřebeny, štíty, vikýře a střechy ostře narýsovány. Porostlé, hnědé stráně petřínské oblévala modravá pára, holými, vypjatými kostrami stromů na Střeleckém ostrově prohlédaly střechy i jemná modř oblohy, a Vltava drobně se vlníc a šplounajíc byla plna rozteklého, sršícího křišťálu.

"Inu, hezké to je, ale všechno nějak smutné, ani nerozumím, čím to je. A nemýlím-li se, tohleto právě viděl jsem ze železnice. No, je to spousť, člověk se dívá omámen — to je kamene, to je kamene, a trvalo ono to léta, než to všecko bylo vystavěno. Co je to tam nahoře?"

"Královský hrad se svatým Vítem."

"V tom kostele je ten stříbrný oltář, ne?"

"Ano — jednou si tam vyjedeme!"

"I čermáka, to já si doběhnu, jsem odjakživa zvyklý jezdit na apoštolském koni!"

"To je železný, tam starý kamenný most," ukazovala paní.

"Tak to je ten kamenný most! Co je pravda, ten je náramný! To jsem si pomyslit neuměl! No, tam se taky ještě musím podívat — vždyť se kraj světa říká: veselo jako na pražském mostě! Musím říci, že z toho, co jsem viděl, ten most líbí se mi nejvíce, člověk se jen diví, jak to tak nad tou vodou vystavěli," pomalu, ale radostně hovořil pantáta dívaje se k mostu.

Děti byly cestou v mrazivém vzduchu unaveny, takže zpáteční cesta byla bez velkých výkladů jejich. Dědeček vykračuje vedle paní, také mnoho nemluvil, ale jen mrkal na všecky strany.

"Tyhle kavárny! To je taky pražská věc!" smál se špičatě. "Když náš Józa o vagacích povídal o kavárnách, moje nebožka říkala: 'Jsou ti Pražáci blázni, chodí oni jíst kafe jinam!' A je to pravda — no, hospoda je hospoda, ale kavárna —" a rozvrtěl hlavičkou.

Na Václavském náměstí pozoroval zástup metařů v potu tváře pracujících a povídal: "Ti se taky dřou, až se jim jazyk potí!" Čím více blížili se domovu, tím více oživoval a byl samá vyptávka: "Kam pak chodíte pro maso? — Kam pro mouku? — U kterého kupce kupujete?"

Paní sotva stačila odpovídat a ukazovat.

"Kdybyste teď potřebovali, vždycky vám doběhnu," sliboval.

"Dědečku!" vyčítavě odpírala paní.

Děvčátka procházkou znamenitě zčervenala, a očka jim z tmavěrudých líček pod bílými čapkami svítila jako kořatům.

"To jsme se pěkně prošli," ještě na schodech pochvaloval pantáta, ale byl rád, že je doma. Taková pomaloučka cesta pro něj nebyla, byl zvyklý čiperněji se proběhnout.

Když Fána dvéře do předsíně odemkla, děti jaže klusaly do kuchyně.

"Zahrajeme divadlo!" povídala Micí, sotva že vstoupily.

"Divadjó, divadjó!" zpívajíc odpovídala Fíninka a bílou čapku svou majíc za gumu pověšenu na prstíku, točila jí ve vzduchu.

V tom z pokoje pronikl otcův hlas, a děti honem hnaly se do dveří.

"Tati je doma!" jásala Micí.

Ale sotva vběhly, zastavily se, jako když střelí.

"Ruku líbám, dědoušku!" ulekána patříc ke stolu, zajíkavě pozdravovala Micí a Fíninka po ní.

"Servus, servus!" zazněla tam ostrá, suchá odpověď, jež pronikla až do kuchyně k pantátově sluchu.

"Ale — náš tati je tu!" upozornila paní doktorová.

"I sakulente, to musím honem svléknout ten burnus!" rychle povídal dědeček a hnal se do svého pokojíka. Když po chvilence již jen v kazajce a v bačkorách vrátil se do kuchyně, Fána děti odstrojovala.

"Dědo, je tu dědoušek!" tvářic se velmi vážně, šeptala mu Micinka.

Usmál se, přisvědčivě zamrkal a cupal do pokoje.

Vstoupiv, za stolem viděl syna a proti němu drobného, suchého starého pána. Hlava seděla mu na krku, jakoby se otáčeti nemohla; z tenkého hrdla, skleslých ramen, vzpřímeného, slabého trupu jevila se ztrnulost. Měl hladce přičesané, skoro bílé vlasy, hubené, červeně prokvetalé tváře, nízké, rozrýhované čelo, dlouhé, šedé obočí, malé, ostré oči, dlouhý nos, úzkou bradu, a kolem oholeného líce široký věnec krátce přistřižených bílých vousů.

Vida, že dědeček Bezoušek do pokoje vchází, povstal a několika roky šel mu naproti; byl tenounký jako panáček.

"I pěkně vítám, pěkně vítám, pozdrav nás Pánbůh, pantáto, to jsem rád, že se vidíme!" pozdravoval dědeček Bezoušek a pražskému potřásal svadlou rukou.

Ten při tom dvakráte zakašlal a pravil pak suchým, úsečným hlasem: "Má úcta, služebník — pěkně vítám do Prahy — už jsme se přenáramně načekali!" a plaše zamrkav zase capal na své místo v čele stolu.

Pokračování.

Koná divy.

"Obličej mé dcerušky byl osypán vyrážkou," sděluje nám paní M. Chramosta, Iron River, Wis.— "Při umývání jsem den co den použila Severovo Léčivé kožní mýdlo, které koná divy, neboť vyrážka se ztratila za krátko." Podobně mnoho lidí se vyjádřilo, že na odstranění kožních vyrážek a nešvarů není nad Severovo Léčivé kožní mýdlo. Kůži na hlavě udržuje čistou, zdravou, zabrání lupům, lišeji a zanechá pleť jasnou. Žádejte v lékárnách a obchodech s léky. Cena 25c. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Přijmou se jezdci jednatelé v každém městě ku jezdění a ukazování našeho vzorného 1910 modelu. Pište si pro zvláštní nabídku. Nejlepší zaručená kola 1910 modely $10 až $27 s brzdou a neporušitelnými gumovými ráfy. 1908 a 1909 modely vše dobře zhotoveno. $7 až $12. 500 kol z druhé ruky. Všechny jsou tak dobré jako nové. $3 až $8. Veliký továrni vyklizovací výprodej. Pošleme na zkoušku bez centu předem zaplaceného, zaplatíte jen dovozné, 10 dnů zkoušky zdarma. Brzdy, gumové ráfy, různé části, opravy za obyčejné ceny. Nekupujte dříve, pokud nedostanete si náš katalog a nabídku. Pište na: MEAD CYCLE CO., Dept. G-278, Chicago, Ill.

Dr. F. H. Kučera
český lékař a ranhojič
VE VERDIGRE, NEB.
V každé době a do okolí jede na zavolání. 39tf
Farmerský telefon v úřadovně.
Jest hotov posloužiti krajanům!

Mayer WORK SHOES

Není nutno, aby obuv do práce vyhlížela neohrabaně, má-li sloužiti k pohodlné chůzi. Ukázal vám již váš obchodník pěkně vyhlížející a dobře padnoucí Mayerovi pohodlné střevíce do práce? Zhotoveny jsou z dobrého materiálu, mají dobré podešve, dvojitou kůži ve špičkách, dvojité sešití. Zhotoveny jsou důkladně a vydrží déle, než kterákoliv jiná obuv.

Mayerovy střevíce do práce jsou vyráběny pro dělníky všech tříd a jsou hotoveny čestně. Můžete [illegible], hledíte-li je nositi. Vydrží vám déle než kterékoliv jiné.

Buďte jisti, byste dostali Mayerovy střevíce, povšimněte si Mayerovy obchodní známky na podešvi. Váš obchodník vás jimi opatří; ne-li pište nám.

Zdarma: — Pošlete-li nám jméno obchodníka, který dosud Mayerovy střevíce do práce neprodává, pošleme vám zdarma s vyplacené krásný obraz George Washingtona, ve velikosti 15x20.

Hotovíme též Honorbilt střevíce pro muže, Leading Lady střevíce, Martha Washington Comfort střevíce, Yerma Cushion střevíce a Special Merit školní střevíce.

F. Mayer Boot & Shoe Co.
MILWAUKEE, WIS.

Zde jest, co dostanete.
2 gal. Pure Food Whiskey $8.00
1 příbor z křišťálového skla $1.00
1 quart nejlepšího vína 75c.
Skutečná cena $9.75
Všechno za $5.00

Zdarma Vám!

Byste naše zboží seznali, zašleme Vám zdarma s první objednávkou dvou gallonů Hillerovy zdravotním zákonem zaručené kořalky krásný příbor z křišťálového skla. Příbor tento sestává z velké láhve naplněné nejlepším vínem a šesti krásných vínových skleniček. Zasíláme našim odběratelům tento dar pouze s první objednávkou.

Výtečná, zdravotním zákonem zaručená kořalka samožitná bílá neb červená, kterou jiné obchody neprodávají levněji nežli za 4 dollary, prodáme pouze za **$2.90**
Dobrá kornovka v ceně $3.50 za **$2.45**

Zašleme vám i cenník vín a kořalek za velkoobchodní ceny. Veškeré objednávky můžete psáti česky. Ty do dvou galonů musíte zapraviti předem i s dovozem. Náš obchod jest největší poštou objednávající velkoobchod kořalkami a vínem ve spojených státech. Všechny dopisy adresujte: 45tf

HILLER LIQUOR CO., Dept. B. **1309 Farnam St., Omaha.**

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích

z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.

FREMOMT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je! 4r

KUPUJTE V BOONE COUNTY,

Mohu vám prodati vzdělanou farmu o 160ti nebo 320ti akrech, hodící se za domov, na rozumné splátky za cenu od $50 do $75 za akr. Bude na starosti kupcově, dokud pozemek nebude zcela zaplacen, takže vy sami nic neztratíte. Pozemky naše hodí se ku pěstování korny, všech druhů malých obilin a alfalfy. V této sekci státu nebývá nikdy neúroda.

O bližší podrobnosti pište si

Nebraské pozemky.

C. C. GOODRICH, majitel. Cedar Rapids, Nebr.
Pokladník, S. S. HADLEY COMPANY, bankéři.

Zavítáte-li do Omahy, zastavte se na jednu u starého známého

Jozky Marušáka, roh 14. a William ul.

Znamenité Krugovo pivo vždy na čepu. Výtečné lihoviny a doutníky ty nejlepší stále na skladě. 6tf

JOSEF KAVAN.

pozemkový a pojišťující jednatel,

má vždy po ruce výběr majetku v Omaze a So. Omaze.—Pro ty, kteří koupují majetek na výdělek, má vždy zvláštní bargain po ruce.—Chcete-li něco koupiti, nezapomeňte jej navštíviti, jakož i potřebujete-li pojištění proti ohni. Má státní povolení, které jej opravňuje, aby jako jednatel provozoval pojišťující obchod ve státu. Jest jednatelem STATE INSURANCE CO., Omaha, jedné z nejlinějších pojišťujících společností proti ohni. Potřebujete-li pojištění proti ohni, máte-li majetek na prodej, neb chcete-li koupiti majetek, obraťte se na 51x26

JOSEPH KAVAN, 2709 South 19th Street, OMAHA, NEBRASKA.

COPENHAGEN SNUFF TABÁK

A JEHO VĚDECKÁ PŘÍPRAVA PRO POTŘEBU ČLOVĚKA.

Spůsob výroby. — Tabák jest rostlina a jako každá jiná rostlina musí být připravena ku potřebám člověka. Mezi řádně připraveným tabákem a mezi **surovým** tabákem **nasládlým** jest právě tak velký rozdíl jako mezi potravou řádně vařenou a potravou jenom na polo vařenou. Spůsob přípravy jest pro tabák totéž jako vaření pro potrava, nebo jako kvašení pro víno. *Šňupavý tabák jest tabák vědecky přizpůsobený potřebě člověka.*

Proč dávají lidé přednost Copenhagen Snuff před jinými žvýkacími tabáky.

Jest to tabák vyráběný nejčistším spůsobem. — Má příjemnou vůni. — Svou vůni a sílu podrží. — Jest deperny, poněvadž vydrží déle. — Není nápadným protože se nežvýká, nýbrž vkládá se pouze do úst (mezi dolní ret a dáseň). — Zanechává příjemný, chladivý pocit v ústech. — Jest to tabák vědeckým spůsobem pro člověka upravený.

Záruka jakosti a čistoty. COPENHAGEN SNUFF vyrábí se z nejlepšího starého, bohatého, vonného listového tabáku, k čemuž přidávají se jen ty přísady, jež tvoří součástky listového tabáku a naprosto čisté vonné extrakty. Při výrobě tabáku tohoto zachovají se všecky jeho dobré vlastnosti a vyloučí se ostrost a hořkost, jež listový tabák obsahuje.

VÝSTRAHA. — Vezměte jen malý kousek žvýkacího Copenhagen, jinak bude se Vám zdáti příliš silným. COPENHAGEN SNUFF jest malá zrnka čistého, bohatého žvýkacího tabáku a proto síla jeho vydá snadněji a v plné míře, než u tabáku listového nebo hrubě řezaného žvýkacího tabáku není, právě tak jako káva jemně umletá vydá více síly a snadněji, nežli káva hrubě umletá, nebo v zrnách.

Copenhagen Snuff jest nejlepší tabák na světě pro žvýkaní i šňupaní.

AMERICAN SNUFF COMPANY, *Dept. S*, 111 Fifth Avenue, New York, N. Y.